

## מ"ת 26000/04/14 - מדינת ישראל נגד מ ת

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 26000-04-14 מדינת ישראל נ' ת(עציר)

|       |                     |
|-------|---------------------|
| בפני  | כב' השופט אמיר דהאן |
| מבקשת | מדינת ישראל         |
| נגד   |                     |
| משיב  | מ ת (עציר)          |

המשיב ע"י ב"כ עו"ד שקלובסקי .

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד הדס ח'לפון .

### החלטה

**בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.**

המשיב מ ת.ת.ז. \*\*\*יליד 1989, מהעיר אשדוד נעצר ביום 12-04-14 וכתב אישום הוגש נגדו ביום 14/4/14.

### כתב האישום:

כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 12/4/14 נפגש עם המתלוננת י.ל. בביתו ובמהלך המפגש קיימו השניים יחסי מין בהסכמה.

לאחר מכן ביקש המשיב מהמתלוננת כסף לדלק, המתלוננת סירבה, ואז תקף אותה, תפס את ידיה, השליך את השולחן בסלון הבית, איים עליה בפגיעה בגופו הוא, זרק עליה את תיקה, החל לנשק אותה בכח, והוריד בכח וללא הסכמתה את מכנסיה.

לאחר מכן ביקש ממנה פעם נוספת את הכסף, המתלוננת אמרה לו כי היא צריכה את הכסף הזה ואמרה לו כי היא הולכת לביתה, מיד לאחר מכן כלא המשיב את המתלוננת בבית, נעל את הדלת וצעק לה כי היא לא תלך עד שתיתן לו את הכסף.

אז, היכה בשתי מכות אגרוף בראשה, משך בשערותיה, בעט בגבה ואז אמרה לו המתלוננת שיקח את כל הכסף ולא יפגע בה. המשיב כיבה את האורות בבית, החביא את מפתח הדלת, המתלוננת התחזתה כישנה ואז התכתבה באמצעות מסרונים עם בן דודה ושותפה לדירה ודרכם הזעיקה את המשטרה.

### ראיות לכאורה:

ביום 8/5/14 ניתנה החלטה בעניין ראיות לכאורה ונקבע כי ישנן ראיות לכאורה.

שמעתי את טענותיו של המשיב אשר הוסיף לאחר ההחלטה בעניין הראיות לכאורה ובחנתי את טענותיו, אכן העימות בינו לבין המתלוננת לא הוקלט, אך כאמור לא ניתן לומר כי החומר איננו מקיים סיכוי סביר להרשעה.

אמרתה של המתלוננת מתחזקת באמרות נוספות, הן של ד ב, הן של ח א והן של המשיב עצמו.

### מסוכנות המשיב:

#### **הערכת מסוכנות המשיב נגזרת ראשית מעברו הפלילי המכביד.**

המשיב הורשע על פי הודאתו בתפ"ח 1147/08, **מדינת ישראל נגד תורג'מן** בעבירות של אינוס ומעשים מגונים, שניהם בקטינה שהייתה מתחת לגיל 14 בעת ביצוע המעשים האמורים.

המדובר בעבירות אינוס שנעשו בכח ובאלימות.

במסגרת תיק זה, בגזר דין מיום 20/7/14 הוערכה מסוכנותו של המשיב להישנות עבירות מין ברמה בינונית נמוכה והמשיב הסכים להשתלב בטיפול במרכז יום לאנשים אשר הורשעו בעבירות מין.

מפסק הדין של בית המשפט המחוזי עלה כי המשיב לא הפיק תועלת מהטיפול במסגרת המרכז וההתרשמות הייתה שהוא מרוכז בצרכיו ובאינטרסים שלו אף על חשבון אחרים.

גם בפני בית המשפט המחוזי ניכר כי המשיב לא לקח אחריות על המעשים בהם הורשע וחש עצמו כקורבן ומיד אחר כך הביע חרטה על המעשים.

בית המשפט המחוזי הטיל על המשיב עונש הכולל 4 שנות מאסר לריצוי בפועל וכן פיצוי למתלוננת.

שירות המבחן הגיש את תסקירו בעניין המשיב.

התסקיר מתאר את המשיב כמי שגדל במשפחה הרוסה, הועבר לגדול בבתים אחרים, ולאחר מכן בבית סבו וסבתו, המשיב טופל במסגרת מרכז יום לעברייני מין בפתח תקווה, במשך שנה שלמה עד להשעייתו מן הטיפול והתנהגותו

תוארה שם כפרובוקטיבית, חוצה גבולות, מניפולטיבית ולא אמינה אשר לוותה בהפרת תנאים מגבילים .

המשיב שוחרר ממאסרו ולא היה בפיקוח על פי חוק ההגנה על הציבור מפני עברייני מין בשל טעות טכנית.

הערכת הסיכון של שירות המבחן הייתה כי המשיב מתאפיין בדפוסי התנהגות מינית אלימה ובעל רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות מין ואלימות.

במועד זה, בתסקיר הראשון נפסלה החלופה שהוצעה בבית אביגיל ואשר יונה, וקצין המבחן המליץ שלא לשחרר את המשיב ממעצר.

בהמשך ניתן תסקיר משלים בקשר לחלופה בביתם של אחות המשיב גב' ק ת וארוסה.

שירות המבחן העריך כי בני הזוג לא יסכנו לפיקוח על המשיב וכך גם סבתו של המשיב.

מתסקיר שירות המבחן עלה כי המשיב הפר תנאים מגבילים ושירות המבחן התבקש להבהיר מה מקורות ידיעתו לעניין זה.

התברר כי מקור הידיעה הוא דו"ח של מרכז יום לטיפול בו שולב המשיב מיום 18/2/09 ועד 22/2/10 ואז הוחלט על הפסקת הטיפול, לאחר שבמהלך הטיפול הושהה המשיב 3 פעמים.

הדו"ח מיום 15/5/10 מפרט כי המשיב הסתבך בשקרים כאשר טען שנע בליווי או אמר שיצא מן המרכז למקום מסויים, מסתבר בבירור שנערך שלא כך היה. אחת הסיבות להפסקת הטיפול במשיב, הייתה קשייו לעמוד בגבולות החיצוניים שהוטלו עליו על ידי בית המשפט.

כמו כן פרט שירות המבחן כי סבתו של המשיב אישרה כי המשיב הפר את תנאי מעצר הבית שלו בעבר, אך הפחיתה מחומרת המעשים.

שמעתי את גב' פ ת, והגב' ק ת והשתכנעתי כי השתיים מודעות לבעיות הקשות שיש למשיב ומוכנות להשגיח עליו. הערבה הגב' ק ת מודעת לכך שהמשיב מציג פסדה שקרית ושיש לו בעיות קשות עם נשים.

ב"כ המשיב והמשיב עצמו טענו כי שירות המבחן התייחס לעניינו של המשיב מתוך דעה קדומה והטייה מובנית אשר יסודה בעברו הפלילי.

גם בפני התכחש המשיב לאחריותו למעשה, הוא היה מרוכז בשאלת מעצרו ומסר דברים שונים ואף סותרים זה את זה, לדבריו בפני בית המשפט.

### דין והכרעה:

אין ספק כי אישיותו של המשיב מגלמת סיכון לא מבוטל.

מחד, מציג המשיב פסדה נורמלית של בחור מוכשר ולא מסוכן ונראה כי הוא אכן אדם מוכשר, בעל יכולת ורבליט גבוהה מאוד, מאידך ניכרת מבין השיטים מסוכנותו הגבוהה ותגובתו כל אימת שאיננו משיג את רצונו.

הסתבכויותיו של המשיב מגלמות מסוכנות זו, ואף דבריו מעלים כי הוא עדיין מרוכז בעצמו ועדיין לא מפנים את עוצמת מעשיו ופגיעתם בזולת.

השאלה הקשה שעמדה בפני בית המשפט היא האם ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית אחותו, והאם החשש מפני מעצר נוסף די בו כדי לאזן מסוכנות זו ודי בו כדי לבלום את הדחפים העזים אשר המשיב מתאפיין בהם.

זאת לאור הכשל בהליך טיפולי קודם וכישלוננו של הטיפול במשיב אשר התבטא במעבר עבירה נוספת, לאחר הטיפול שגם היא על רקע היחסים שבינו לבינה.

יש לזכור כי העבירות נעברו לכאורה בעוד חרב המאסר המותנה מונפת מעל ראשו של המשיב ובעודו מודע היטב להשלכות ולתוצאות של מעשיו ואף ירא מפניהם.

התנהגות זו ניכרה בו גם באולם בית המשפט, **יצרו של המשיב גדול ממנו**, ולא נראה לי כי תעמוד לו הגבורה לכבוש יצר זה לאור ניסיון העבר ולאור ההתרשמות בהווה, הן של שירות המבחן והן של בית המשפט.

פעם אחר פעם התבונן בית המשפט במשיב, שמע את דבריו בעל פה ובכתב, האזין לזעקותיו ולבכיו וניסה למצוא צד של זכות אשר יאפשר לשחרר את המשיב לחלופה על מנת לצמצם את סבלו הגדול במעצר - מבלי לסכן יתר על המידה את הציבור.

צד כזה של זכות לא נמצא, אלא שפעם אחר פעם התגלו מתחת למסווה סימנים מדאיגים וקשים של מניפולטיביות ומסוכנות. סימנים אשר נתמכים במעשיו של המשיב ואף בדבריו שלו.

אכן, צער רב הוא לשלח צעיר מוכשר היודע להתבטא ברהיטות ושנראה כי סבלו במעצר אמיתי וקשה אל בין כתלי בית

האסורים למעצר עד תום הליכים, אשר עלול להסתיים בסוף ההליך גם בעונש מאסר כבד, הכולל הפעלת מאסר על תנאי.

אך באיזון בין הסיכון הנובע מהמשך מעצרו של המשיב, הסיכוי הנובע משחרורו של המשיב והסיכון הנובע לציבור מן השחרור, אני סבור כי יש להכריע את הכף למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים וכך אני מורה.

**זכות ערר בתוך 30 יום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.**

ניתנה היום, 17 יוני 2014, במעמד הצדדים.